

Aan drs. L.W. Verhoef
Kersengard 13
3962 JR Wijk bij Duurstede

Contactpersoon
P.J. van Diepen

Doorkiesnummer
516 5025

Ons kenmerk
G/BV 02.0104

Onderwerp
Uw brief d.d. 27 juli 2002

Datum
13 december 2002

Geachte heer Verhoef,

Op 27 juli 2002 heeft u de gemeenteraad van Leiden een brief gestuurd met betrekking tot de jaarrekening 2001. Deze is op 30 juli 2002 ontvangen en in de eerste raadsvergadering na het zomerreces, t.w. op 3 september 2002, aan de orde geweest. Besloten is toen om uw brief, na advisering door het College van Burgemeester en Wethouders, ter afdoening aan de raadscommissie Bestuur en Veiligheid toe te sturen. Op 4 november 2002 heeft het College zijn advies aan de commissie gestuurd. De commissie heeft uw brief en het advies van het College besproken in haar vergadering van 10 december 2002.

Bijgaand doe ik u, namens de voorzitter van de raadscommissie Bestuur en Veiligheid, het antwoord van de commissie toekomen.

Uw belangrijkste kritiekpunt heeft betrekking op het feit dat volgens u het verschil tussen het eigen vermogen op 31 december 2001 en op 31 december 2000 per definitie gelijk moet zijn aan het resultaat in de exploitatie. Als dat niet het geval is, dan zou de gemeente Leiden bewust bedragen buiten de exploitatierekening om in reserves hebben gestort.

In de comptabiliteitsvoorschriften (CV) is bepaald, dat toevoegingen en onttrekkingen aan reserves alleen mogen plaatsvinden nadat de gemeenteraad daartoe een besluit heeft genomen. De CV bepalen verder dat deze onttrekkingen en toevoegingen via de exploitatierekening moeten lopen. In tegenstelling tot wat u beweert zijn tussentijdse stortingen en onttrekkingen aan reserves toegestaan, mits de gemeenteraad daartoe heeft besloten. In Leiden is dat laatste het geval.

U beweert dat de rentelasten te hoog zijn weergegeven, omdat er in de jaarrekening fictieve rentelasten zijn opgenomen ter zake van niet bestaande schulden.

Deze bewering is te weinig onderbouwd om er op in te gaan. Waarschijnlijk doelt u op de systematiek van de renteomslag waarbij de betaalde rente op leningen en de intern toegerekende rente aan reserves en voorzieningen rente wordt omgeslagen over de boekwaarde van de investeringen. In de profit sector is deze methodiek van renteomslag niet gangbaar. Het financieringsresultaat komt daar netto tot uitdrukking in verlies en winstrekening.

U zegt dat een deel van de reserves geen reserves zijn maar verplichtingen. Hierdoor wordt het eigen vermogen, i.c. de reserves, te hoog en dus verkeerd voorgesteld.

De huidige comptabiliteitsvoorschriften staan toe dat nog niet bestede middelen van derden worden gestort in een bestemmingsreserve. Hiermee wordt bereikt, dat de besteding van die gelden pas kan plaatsvinden nadat de gemeenteraad daartoe besloten heeft. Storting in een voorziening heeft onder de huidige voorschriften als nadeel dat de middelen besteed kunnen worden zonder tussenkomst van de gemeenteraad. Het conceptbesluit Comptabiliteitsvoorschriften 2004 bepaalt dat het onderscheid tussen de bestemmingsreserves waarvan de besteding wordt bepaald door de raad en de niet bestede middelen van derden wordt aangescherpt. Aangezien aan de laatste categorie een bestedingsverplichting zit waardoor de reserves minder vrijblijvend kunnen worden aangewend wordt het niet bestede deel van middelen van derden met ingang van 2004 gepresenteerd onder de voorzieningen. Dit betekent bijvoorbeeld dat de vooruit ontvangen subsidies met betrekking tot de GSB-gelden met ingang van 2004 als voorziening zullen worden opgenomen.

In de CV 2004 is tevens opgenomen dat de verwerking van dotaties en onttrekkingen aan de reserves via de rekening van baten en lasten niet meer is toegestaan. De dotaties aan de voorzieningen dienen wel via de rekening van baten en lasten te worden verwerkt. De dotaties aan de voorzieningen zoals deze binnen de diensten hebben plaatsgevonden, mogen niet meer op deze wijze worden verwerkt.

Volgens u dient er op zijn minst een voorziening uit hoofde van pensioen- en wachtgeldverplichtingen jegens (oud-)wethouders te zijn opgenomen in de jaarrekening. Door het ontbreken hiervan wordt het eigen vermogen te hoog en dus verkeerd voorgesteld.

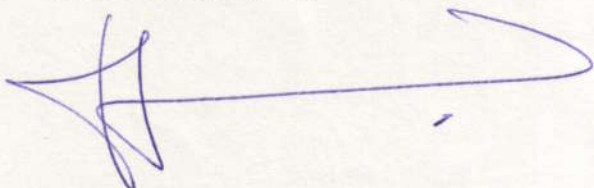
Materieel gezien vormen de aanspraken op wachtgeld een dusdanig klein bedrag van de totale exploitatie dat er geen directe noodzaak is tot het inrichten van een afzonderlijke voorziening. De aanspraken op wachtgeld worden vanuit de reguliere exploitatie betaald.

In de concept comptabiliteitsvoorschriften 2004 is inmiddels de verplichting om voor de vakantiedagen een voorziening te treffen komen te vervallen. Een dergelijke voorziening heeft alleen nut als het personeelsbestand van het ene op andere jaar sterk ingekrompen zou worden. Hiervan is in Leiden geen sprake.

Als reactie op uw overige beweringen volstaan wij met de accountantsverklaring van Ernst & Young en de bevindingen van de Commissie voor de Rekeningen.

Ernst & Young accountants hebben op 8 mei 2002 verklaard dat de jaarrekening 2001 een getrouw beeld geeft van de financiële positie op 31 december 2001 en van de baten en lasten over 2001, in overeenstemming met in Nederland algemeen aanvaarde grondslagen voor financiële verslaglegging, en voldoet aan de wettelijke bepalingen inzake de jaarrekening zoals opgenomen in het Besluit Comptabiliteitsvoorschriften 1995.

Met vriendelijke groet,

P.J. van Diepen,
secretaris a.i. raadscommissie Bestuur en Veiligheid.